

for Veile Amts 2den Valgkreds siger, at han kunde ønske at høre de Sagkyndiges Mening, selve Fiskernes Mening i denne Sag, saa maa den ærede Rigsdagsmand huske, at da Fisseriloven første Gang blev forelagt af afdøde Indenrigsminister Steel, nemlig i 1875—76, da var der Afsendinge fra næsten alle Fisseridistrikter i Danmark, som vare samlede i Kjøbenhavn, og det ærede Medlem tilligemed det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holtstein-Ledreborg) og forskjellige andre Medlemmer saavel som min Ringhed vare til Stede og forhandlede med disse Afsendinge, de valgte endogsaa Gen af deres Midte til at tale deres Sag, vi have altsaa hørt disse Mændenes. Senere kom der et Møde i Roskilde, som det ærede Medlem og Meningsfæller havde foranlediget, og hvor man ligeledes hørte Sagkyndige. Jeg veed ikke, i hvilken Form han vil have, at Fiskerne nu skulle tilkjendegive os deres Mening. Det er dog vanskeligt at danne en Rigsdag af alle Fiskere i Vandet, hvor man kunde faae Flertalsbeslutninger. Enhver maa domme efter den Kundskab, han har kunnet erhverve under sit Samliv med Fiskerne og ved at iagttage deres Gjerning. Nu siger det ærede Medlem for Bræsto Amts 3die Valgkreds, at han har pumpet alle de Fiskere, han er kommet i Nærheden af, og hvad de have pumpet i ham, har han pumpet fra sig igjen, og saasnart det er gaaet gennem ham, er det blevet til videnskabelige Resultater. Jeg vil sige, at det forekommer mig, at han har været ikke ganske heldig med de Folk, han har pumpet. De maa alle have været Dribvaadfiskere, jeg vilde kalde dem Kobfiskere, thi den Anskuelse, han altid har hørt af dem, er netop den, som de vedkjender sig, der benytte det vildeste og utilbørligste Kobfisseri. Saa siger det ærede Medlem til Støtte for sin Anskuelse, at Regjeringen har ikke dengang i Motiverne til sit Lovforslag kunnet paavise nogen Begrundelse for en Indskrænkning af Fisseriet eller for den Paastand, at Fiskemængden er aftaget. Det er ganske mærkværdigt, thi havde han læst Lovforslagets Motiver, maatte han have seet, at Regjeringen udtaler, at de statistiske Oplysninger ere indsamlede ved Hjælp af Journaler, uddelte fra Fisseriinspektionen til de forskjellige Pladser, hvorfra Fisseri drives, og førte af et stort Antal Mænd, som have paataget sig dette Arbejde af Interesse for Sagen, og at, naagtet man naturligvis kun med stor Varsomhed tør drage Slutninger fra en et saa kort Tidsrum omfattende Statistikk, kan det dog ikke overses, at de næsten enstemmige Klager over en i de sidste Aar

foregaaet tjendelig Formindstelse af flere vigtige Fiskearter afgjort støttes af de foreliggende Oplysninger, og naar det ærede Medlem siger, at i de udenlandske Kommissionsbetænkninger og Udtalelser i denne Henseende har han ikke funden nogen Stadfæstelse derpaa, men endogsaa fundet Stadfæstelse paa det Modsatte, altsaa paa at der ingen Formindstelse har funden Sted af Fiskemængden, saa er det ogsaa ganske mærkværdigt, thi den engelske Kommission siger — jeg kan kun finde det passende at anvende et Par Minuter endnu, og skal derfor kun anføre det Vigtigste — at den antager at kunne fastslaa som Resultat af sine Undersøgelser: For territoriale Farvandes Vedkommende en Formindstelse af Mængden af Fladefisk, saavel som af Muller paa visse Pladser, og endvidere, at Antallet af Fisk paa visse Grunde, især i snævrere Farvande, kan formindstes betydelig ved Brugen af Trawl (Lesh: Ja, Trawl). Sa det hører ogsaa til det Fisseri, som det ærede Medlem vil anføre for tilladeligt. Jeg vil som sagt ikke forbyde mig i disse Smødegaaelser, thi jeg haaber, at Thinget vil underkaste Sagen en saa alvorlig Overbetelse og yde den en saadan Understøttelse efter Fortjeneste, at det er bedre at tage fat paa Sagen selv end at staa her og udvekle vore Meninger indbyrdes mod hinanden. — Jeg kom før fra en Bemærkning til det ærede Medlem, der tilligemed det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) taler om de forskjellige Domme, der ere fældede. Jeg skal bemærke, at blandt de allervigtigste Grunde, der til enhver Tid ere fremhævede fra Fiskernes eller Myndighedernes Side for Nødvendigheden af at faae en virkelig Fisserilovgivning for Danmark i det Hele ligesom for Limfjorden, er ikke alene den, at hvad der har været gavnligt for Limfjorden, maa fornødtigvis ogsaa kunne forudsættes at blive gavnligt andre Steder, men ogsaa den, at for de øvrige Fiskevande i Danmark har man slet ikke nogen ordentlig eller samlet Fisserilovgivning. Man har kun en Mængde løsrevne Bestemmelser, der ere givne til forskjellige Liden under forskjellige Forhold om forskellige Dele af Fisseriet. Det er disse forskellige Bestemmelser, Domstolene anvende saa i det ene saa i det andet Tilfælde, og om hvis Anvendelse der under Fisseriets Udvikling og de efterhaanden forandrede Metoder er opstaaet en saadan Tvivl, at Fiskerne lige saa lidt med Sikkerhed vide, hvilken Methode de tør bruge, som Domstolene med Sikkerhed kunne anvende Bestemmelserne. Det har havt til Følge, hvad Kommissionen i sin første Betænkning fremhævede slaaende